

ВІДДІЛ ОСВІТИ КОЗІВСЬКОЇ РАЙДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ
КОЗІВСЬКИЙ РАЙОННИЙ МЕТОДИЧНИЙ КАБІНЕТ

ГРА – ПОДОРОЖ

У 6 КЛАСІ

«Подорож у мистецтво»

Вчитель образотворчого мистецтва

Козівської ЗОШ І – ІІІ ст.. №2

Вишневська Людмила Зеновіївна

КОЗОВА - 2014

Гра-подорож

Тема: **ПОДОРОЖ У МИСТЕЦТВО.**

Мета: виховувати інтерес до образотворчого мистецтва; познайомити з життям та творчістю видатних художників; розвивати образне мислення; активізувати творчу ініціативу, увагу, фантазію.

Матеріали до заходу: назви зупинок, картини Айвазовського, кросворд на ватмані та маркер, слайди або картинки «Оптичні ілюзії», картини Катерини Білокур, чисті аркуші для учнів, клейкі папірці.

Підготовка: 2 учні готують повідомлення або реферати про художників К. Білокур та Айвазовського. 1 учень готує загадки про терміни обр. мистецтва та про матеріали.

Хід заходу

У центрі дошки прикріплено зображення потягу, навколо нього вивіски з написами зупинок: відомі художники, загадкова, кросвордна, оптичні ілюзії, українські художники, фантазійна.

Учитель: Дорогі учні, сьогодні ми з вами відправимося у подорож до цікавої країни назва якої – «образотворче мистецтво». Подорожуючи ми відвідаємо зупинки: відомі художники, загадкова, кросвордна, оптичні ілюзії, українські художники, фантазійна де будемо дізнаватися щось нове, показувати свої вміння, робити відкриття, фантазувати. Чи згодні ви відправитися в дорогу? Отож, вирушаємо!

І першою на нашому шляху зустрічається [зупинка «Відомі художники»](#).

Розповідь вчителя (показ картин)

17 липня 1817р. у родині дрібного крамаря Феодосії Костянтина Айвазяна (Айвазовського) народився син Ованес. Дитинство хлопчика проходило в бідності, але завдяки таланту його було зараховано до Сімферопольської гімназії. Після закінчення середньої освіти 1833 року юнак вступає до Петербурзької Академії мистецтв.

У 1837 р. Іван Айвазовський закінчує навчання в Академії, а в 1840 відїжджає у відрядження за кордон (Рим, Неаполь, Соренто, Венеція, Париж, Лондон, Амстердам).

У 1844 р. його було призначено «живописцем Головного морського штабу» і академіком Петербурзької Академії мистецтв.

У 1845 р. художник мандрував Туреччиною, а після свого повернення назавжди оселився у рідній Феодосії.

1847 рік приніс митцеві звання професора Петербурзької Академії мистецтв, а від 1887 — він її почесний член.

Айвазовський був художником, який за своє життя створив понад 6 тисяч картин, що нині прикрашають відомі музейні та приватні зібрання.

Найбільш відомий він як художник-мариніст. Такі картини, як «Морський берег», «Дев'ятий вал» намальовані під впливом романтизму і входять до світової художньої скарбниці.

Серед творів Айвазовського численні пейзажі Криму: «Ялта», «Місячна ніч у Гурзуфі», «Кав'ярня в Криму» та ін.

Працював він і як художник-баталіст. Серед творів, виконаних у цьому жанрі, «Чесменський бій», «Наваринський бій», «Пожежа Москви в 1812 р.», «Сінопський бій», «Облога Севастополя», «Бій пароплава «Веста», «Узяття Карса», «Чорноморський флот у Феодосії», «Бій брига «Меркурій» тощо.

Є в нього й картини на українські теми: «Чумаки в степу вночі», «Очерет на Дніпрі», «Український пейзаж», «Млин на березі річки Україна», «Весілля на Україні», «Під час жнив». Деякі полотна художник присвятив перебуванню Олександра Пушкіна на берегах Чорного моря.

Дуже великим є внесок Айвазовського в культуру рідного міста. У 1845 р. на свої кошти він відкриває у Феодосії Школу мистецтв, а в 1880 р. ним була створена міська художня галерея. Вагомий внесок зробив Іван Костянтинівич у збереженні та охороні пам'яток культури Криму. Він дуже цікавився археологією і брав участь у дослідженні більше ніж 80 курганів. Для збереження знахідок своїм коштом збудував нове приміщення для Феодосійського музею старожитностей, при якому діє ще й меморіал І. П. Котляревського.

Помер художник 19 квітня 1900 року у рідній Феодосії. Остання картина, над якою він і працював навіть за кілька годин до смерті — «Вибух турецького корабля».

Читання реферату учнем.

Учитель. Слідуюча наша [зупинка «Загадкова»](#). На цій зупинці нас зустрічає _ _ _ _ _ із загадками про терміни та матеріали образотворчого мистецтва. (Відповідає той учень, який отримує від ведучого іграшковий символ)

Учень загадує загадки для класу.

Фрукти, овочі та ваза,
Кожен з вас побачить разуз
В чому річ і в чому суть,
Як картину цю зовуть?

(Натюрморт)

Намалюй барвисті квіти
І беріз зелені віти,
Щоб був гарний твій пейзаж,
Фарби ти візьми гуаш.
Поєднаєм квіти, сонце,
Небо ясне у віконці,
Як до купи все зберемо,
Як картину цю назвемо?

(Композиція)

Він для фарби — незамінний,
Бо художник він відмінний.
Розфарбує все, як треба,
І малюнок є вже в тебе.

(Пензлик)

Білий-білий, наче сніг,
Рук нема, немає ніг,
Не людина і не звір,
А зовуть його... (Папір)

Гарно лінії виводить,
По папері легко ходить,
Він художник-молодець,
Чудодійний... (Олівець)

Постирає все, що бачить,
Це не іграшка, не м'ячик,
Опусти ти руку в сумку
Та дістань в долоні... (Гумку)

Всі веселі та яскраві,
Наче пави, величаві,
Порахуєм: раз, два, три,
Всі ми бачим кольори.
Кольорів в нас є багато,
Годі їх порахувати,
Як за руки всі візьмуться,
Як тоді вони назвуться?
(Спектр)

Він не плаче, не гарчить,

Лиш малює та мовчить.

(Олівець)

Ми на вернісаж прийшли,

Щось цікаве там знайшли,

То не птах і не людина,

А зовуть її... (Картина)

Розглядаємо картини,

Ось дівчина біля тину,

Портрет, пейзаж, а разом все це

Називається... (Мистецтво)

Сонце, небо, ляльку, м'ячик,

Вправно водить олівець

Наш художник молодець.

Він потрібен всім сьогодні,

Бо вам стане у пригоді,

Тут підкаже з казки гном,

Що потрібен вам...

(Альбом)

Змалював Андрійко маму,
А малюнок вставив в раму.
Цей малюнок, не секрет,
Називається... (Портрет)

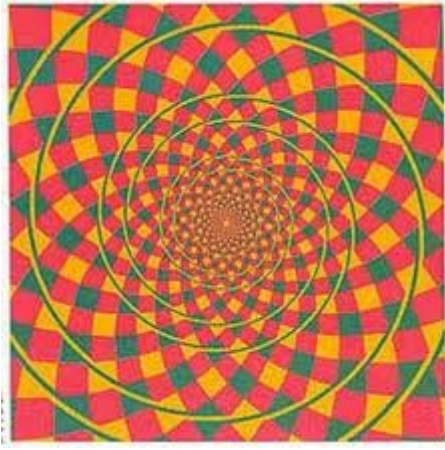
Бачим ліс, галяву ясну,
День безхмарний та прекрасний,
Захопило подих аж,
Як побачили... (Пейзаж)

Учитель. Наступна зупинка має назву «Оптичні ілюзії».

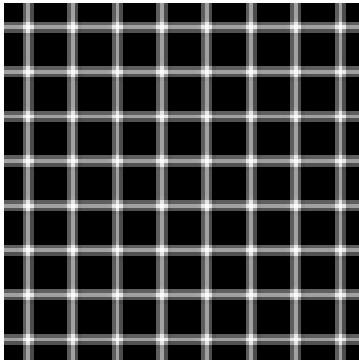
Наше око, зорова система звикли сприймати об'єкти з нормальної точки зору, а що відбудеться коли зображення суперечить правилам обмеження, або коли ці правила входять у протистояння один з одним чи коли не вистачає інформації для однозначної інтерпретації?

Давайте розглянемо деякі малюнки (розгляд малюнків з прикладами оптичних ілюзій).

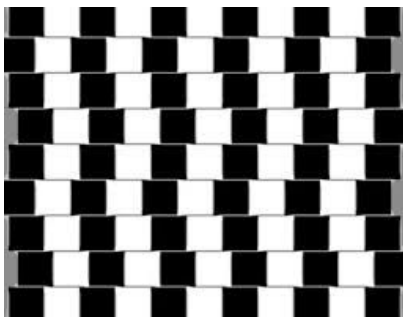
- Що бачать наші очі? А що є насправді?

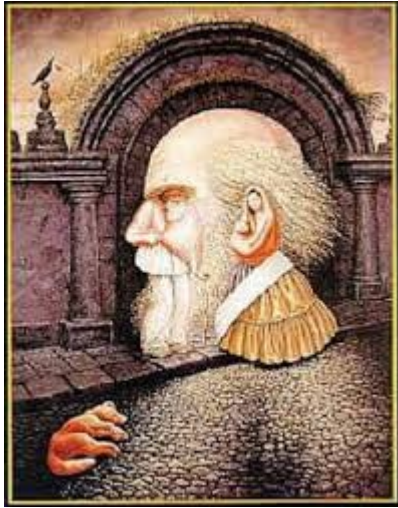
Це замкнені кола, а не спіраль.

Чорних крапок між квадратами немає.

Усі фігури – однакові за розмірами квадрати.

Скільки людей на малюнку?

А тепер увага на екран. Подивимося слайди з прикладами оптичних ілюзій (демонстрація слайдів).

Учитель. Наступна [зупинка «Кросвордна»](#) де ми спробуємо розгадати кросворд підготовлений для вас учнем ___ класу _____ (на плакаті кросворд який учні розгадують).

Учитель. [Зупинка «Українські художники»](#). Тут нас зустрічає _ _ _ _ _ _ _ _ з розповіддю про відому українську художницю Катерину Білокур.

Учень демонструє картини та розповідає про художницю.

Народилася вона 7 грудня 1900 р. в селі Богданівці Пирятинського повіту Полтавської губернії (нині Київська обл.) в селянській родині. Жили дуже тяжко, ледь-ледь не голодуючи. Про освіту для діточок, а ще й для дівчинки, і не гадали. Читати й писати Катерина навчилася самотужки. Дівчина намагається малювати сама. Для цього вона використовує те, що можна було знайти в бідній селянській хаті — звичайні вуглини з печі та шматок домашнього полотна.

Цілий день дівчина працює в полі, ввечері порається по господарству на дворі і в хаті, і лише коли схиляється на селом темрява вона стає малювати. Зрозуміло, що коштів на придбання професійних пензлів та фарб вона не мала. Все, що було потрібно, робила своїми руками — пензлі виготовляла сама із щетини, фарби робила з буряка, бузини, калини, цибулі й різноманітних трав.

У 20-ті роки Катерина двічі збирається вступати — спочатку до художньо-керамічного технікуму в Миргороді, а пізніше до Київського театрального технікуму, але спроба знову не вдалася — вона не мала документів про закінчення семирічки.

Вчиться самотужки, вчиться у природи, вдивляється в кожну квітку, кожну гілочку.

Наприкінці 30-х років Катерина Білокур пише листа до видатної української співачки Оксани Петрусенко, яка звертає увагу на талановиту художницю працівників Полтавського будинку народної творчості. У 1940 році виставку творів К. Білокур показують у Полтаві, а потім на Республіканській виставні в Києві. Вперше широкому загалу було представлено такі твори, як «Берізка» (1934), «Квіти за тином» (1935), «Квіти», «Портрет племінниць».

...Але приходить війна. Два роки окупації стають найстрашнішими в житті митця: в Полтаві гинуть назавжди всі картини, які вона відправила на виставку!

Після визволення Катерина Білокур знову береться за пензель. 40—50-ті роки є роками надзвичайно активної праці. Творчість майстра з невеличкого українського села набуває популярності.

1954 року її картини «Цар-колос», «Берізка» і «Колгоспне поле» демонструються в Парижі на Міжнародній виставці. Пабло Пікассо, який побачив їх, писав: «Якби в нас була такого рівня майстерності художниця, ми змусили б заговорити про неї весь світ».

У 1956 року їй присвоєно звання народного художника України.

Але злиденне дитинство і юність, невлаштованість в особистому житті, хвороба матері дають про себе знати. Вона тяжко хворіє в останні роки, хоча продовжує наполегливо працювати.

9 червня 1961 року Катерини Василівни не стало, а Художник Катерина Білокур зосталася жити в своїх творах.

Учитель. І наша кінцева [зупинка «Подумай»](#).

У вас на партах є аркуші із зображеними на них геометричними фігурами. Завдання: подумайте, що має таку форму і домалюйте цей предмет. (учні малюють та демонструють свої роботи).

Учитель. На цьому наша подорож завершена. Візьміть клейкий папір, напишіть своє враження від перебування на тій чи іншій зупинці одним

словом чи символом і приклейте папірець до відповідної зупинки на дошку (учні виконують).

(Розгляд та читання написаних вражень).

Учитель. Спасибі всім за увагу та участь. До побачення